

Hvem er det, der aabner denne Kamp? Er det ikke Landstinget, som gør Forsøg paa at opretholde sin forfatningsmæssige Ret og sin Stilling overfor Lovgivningen? Jeg vil tro, at de Vælgere, som ikke er ganske hildede i politisk Fordom, vil sige, at Landstingets Stilling i Øjeblikket er fuldkommen naturlig. Hvad skulde vi med et Tokammersystem, hvis det ene Ting uden noget som helst Hensyn til det andet kunde ændre en hvilken som helst Lov gennem Ændringer paa Finansloven og oven i Købet gøre det til Praksis? Naar der saa maaske om otte Dage kommer en anden Regering, eventuelt med et ringe Flertal ligesom det, den nuværende Regering har i Folketinget, skulde den saa maaske atter kunne omkalfatre disse Love? Jeg tror, det vilde være en Form for Lovgivning i Danmark, som ingen, maaske allermindst den højtærede Forsvarsminister selv, vilde ønske.

Jeg har her alene holdt mig til det Forhold, som efter min Mening er det afgørende i denne Debat, nemlig Landstingets Ret til at tale med om Sagerne, og jeg skal udtale Haabet om, at det under den videre Behandling af Finanslovsforslaget her i Tinget maa lykkes at faa Landstingets Ret respekteret og at komme til en Ordning af de Spørgsmaal, hvorom der er Strid, paa en saadan Maade, at det sker efter fuldt ud lovmæssige Regler.

**Kirkeministeren (Dahl):** Den ærede Ordfører for Venstre (Ejsing) rettede i Gaar den Forespørgsel til mig, hvorfor Menighedsraadene ikke i Overensstemmelse med Kirkelovene af 1922 kunde brandforsikre Præstegaarde i et anerkendt Brandforsikringselskab. Pointen i Forespørgselen var den, at Menighedsraadene føler sig brøstholdne over, at de ikke maa gøre, som der staar i Loven, men at det bliver nægtet dem af Ministeriet. Hertil skal jeg sige, at i Loven staar der, at Menighedsraadene skal forsikre Præstegaardene enten i Statens Brandforsikringsfond eller med Kirkeministeriets Billigelse i et anerkendt Brandforsikringselskab. Ved Loven af 1919 blev det bestemt, at Præstegaardene skulde være forsikret i Stats-Brandforsikringsfonden, der stod ikke noget om, at de kunde forsikres i private Brandforsikringselskaber. Naar dette kom ind i Loven af 1922, var det af Hensyn til, at det i Sønderjylland var almindeligt, at Præstegaardene var forsikrede i private Brandforsikringselskaber, og dette vilde man i alt Fald ikke paa det daværende Tidspunkt ophæve. Præstegaardene i det øvrige Land var derimod næsten alle forsikrede i Stats-Brandforsikringsfonden, og

Regelen er den, at naar ikke andre Forhold taler derimod, giver vi Tilladelse til, at Præstegaardene vedbliver at staa i de private Selskaber, naar de i Forvejen staar der, men vi modsætter os at overflytte nogen fra Stats-Brandforsikringsfonden til private Selskaber. Det er den Fremgangsmaade, der er brugt i de faa Tilfælde, hvor man har ansøgt om at gaa over til et privat Selskab. Jeg tror, den er i Overensstemmelse med Loven, og Ministeriet agter at følge den fremdeles, saa længe Stats-Brandforsikringsfonden bestaar.

**Ejsing:** Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) var højt oppe i Gaar — jeg beder det ærede Medlem undskyldte, at en jordbunden Kaalorm ikke kan følge ham paa hans høje Flugt paa de florlette Sommerfuglevinger. Bare ikke Støvet gaar af! Jeg havde en Fornemmelse af, at det ærede Medlem ventede en hurtig Død, idet han sagde, at Landstinget var fuldkommen overflødig. Det ærede Medlem havde særlig Omhu for Venstres Stilling; det glædede mig meget at høre, det er altid rart at mærke Medfølelse. Jeg vil dog gentage, hvad jeg sagde i min første Tale, at de vigtigste Love, der er gennemført under denne Regering, er gennemført ved Venstres Hjælp, hvad den højtærede Statsminister jo anerkendte, saa jeg kan egentlig ikke se, at det staar saa galt til. Valutaloven har jo vist sig at være en god Lov, Kronen har fæstnet sig; det vigtigste var sikkert, at der blev skabt Ro om denne Sag, og det har der jo været siden; der har fra alle Sider været Enighed om ikke at lave for megen Larm om Krone-spørgsmaalet.

Det ærede Medlem var meget bekymret over, at vi i det Spørgsmaal, der her er blevet Hovedspørgsmaalet, kom i Forbindelse med et Parti, hvis Navn han ikke ønskede at nævne. Jeg tror nu ikke, han skal nære saa stor Bekymring derfor; det kunde tænkes, at det ærede Medlem kunde komme i Samarbejde med det Parti ved en anden Lejlighed, og saa antager jeg ikke, at Partiet er saa slet, som det er nu. Maa jeg ikke nævne, at vi jo f. Eks. staar over for Spørgsmaalet om Konjunkturtillæget. Jeg antager, at de to Partier vil finde hinanden ved den Lejlighed, og der kan jo være andre Lejligheder, hvor det ogsaa kan træffe sig.

Det ærede Medlem talte om min Forgænger paa denne Plads, det ærede Medlem Hr. Dalsgaard. Maa jeg i denne Anledning oplæse, hvad det ærede Medlem Hr. Dalsgaard udtalte ved Finans-